

“Musical and Dance References in the Tirukkural – A Cultural Literary Study”

Saraniya Srikanan & Podimathaya Venuga

Phd Research Scholar, Eastern university, Srilanka

Abstract

This study establishes that Tamil literature and culture function as an integrated and continuous tradition. Among the ancient art forms of the Tamils, music and dance occupy a primary position and have been reflected in literary works from the Sangam period to the present day. While certain literary texts refer to music and dance explicitly, many others convey their ideas implicitly through musical imagery, terminology, aesthetic expressions, and emotive elements. In this context, the present research undertakes a cultural–literary analysis of the references to music and dance found in the Tirukkural, a didactic and ethical text that embodies the Tamil way of life. The study examines musical expressions, dance-related allusions, bodily gestures (aṅga-bhāva), and aesthetic sentiments embedded in the couplets of the Tirukkural. These references not only reflect the aesthetic sensibilities of Tamil society but also highlight the significant role accorded to the arts within its social and cultural framework. Furthermore, the study demonstrates that the rhythmic structure and expressive elegance of the kural metre itself reveal an intrinsic musicality, thereby reinforcing the close relationship between literature and music as a cultural expression. By re-evaluating the artistic and literary traditions of the Tamil language, this research aims to serve as a valuable guide for contemporary artists, researchers, and students engaged in the fields of Tamil studies, music, and performing arts.

Keyword: Tirukkural, Kural Venba, Ethical Literature, Cultural Literature, Tamil Music

References

1. Kannan, B. (1998). Kural neri isaiyamuthu [The musical essence of the ethical path in the Tirukkural]. Salem, India: Thendral Publishing House.
2. Parimelazhagar. (2004). Tirukkural with commentary (R. Nattari, Ed.). Chennai, India: Sahitya Akademi.
3. Vijayaraman, B. (2023). Tirukkural: Perspectives and studies. Puthiya Avaiyagam, 7.
4. Puliurkeshi (Ed.). (1991). Tirukkural: Parimelazhagar’s commentary (5th ed., April). Chennai, India: Poompuhar Publishers.
5. Puliurkeshi (Ed.). (2009). Tirukkural: Parimelazhagar’s commentary (26th ed., February). Chennai, India: Poompuhar Publishers.
6. Puliurkeshi (Ed.). (2010). Tirukkural: Parimelazhagar’s commentary (27th ed., February). Chennai, India: Poompuhar Publishers.
7. Veerapandiyan, L. Tirukkural: A new interpretation. Music Research Library. <http://musicresearchlibrary.net/omeka/items/show/2512>
8. Shailahelin, A. (2019). Musical references in the Tirukkural. Isai Pulavar Blog. https://isaipulavar.blogspot.com/2019/03/blog-post_60.html

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.18358772>

திருக்குறளில் உள்ள இசை மற்றும் நடனக்குறிப்புகள் - ஒரு பண்பாட்டு இலக்கிய நோக்கு

சரணியா பூநீகரன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

பொடிமாதீதையா வேணுகா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

“திருக்குறளில் உள்ள இசை மற்றும் நடனக்குறிப்புகள் - ஓர் பண்பாட்டு இலக்கிய ஆய்வு” என்கின்ற இவ்வாய்வுக் கட்டுரை தமிழரின் கலாச்சாரம் மற்றும் இலக்கியம் ஓர் இணைந்த போக்கினை கொண்டது என்பதனை நிரூபிக்கின்றது. தமிழரின் பழமை வாய்ந்த கலைகளுள் முதன்மையானவை இசை மற்றும் நடனக்கலைகள் ஆகும். சங்க காலம் தொட்டு இன்று வரையான காலப் பகுதிகளில் எழுந்த பெருமளவான நூல்களில் இசை பற்றிய குறிப்புகள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. சில நூல்கள் இவற்றை நேரடியாக முன்வைக்கின்ற அதே வேளை அதிகமான நூல்கள் இசையினூடாக தாம் கூறவந்த விடையங்களைக் கூற முயல்கின்றன. அவ்வாறான ஓர் நூலாகிய திருக்குறளில் காணப்படும் இசை மற்றும் நடனம் தொடர்பான விடையங்கள், சொற்பயன்பாடுகள், அங்கபாவம் மற்றும் ரசக்கூறுகளின் வெளிப்பாடுகள் போன்றவற்றை ஆய்வுசெய்வதாக அமைகின்றது. இவ்வாறான குறிப்புகள் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் நெறிகளை பிரதிபலிப்பனவாகவும், கலைத்திறனை சமூகத்தினிடையே அடையாளமிட்டுக் காட்டுபனவாகவும் அமைகின்றன. இவ் ஆய்வானது தமிழ் மொழியின் கலை மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்த பாரம்பரியத்தை மீளாய்வு செய்து தற்காலக் கலைஞர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் மாணவர்கள் போன்றோர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும் என்பது திண்ணம்.

திறவுச்சொற்கள்: திருக்குறள், குறள்வெண்பா, வாழ்வியல்நூல், பண்பாட்டு இலக்கியம், இசைத்தமிழ்,

அறிமுகம்

உலக மொழிகளிலே அதிகமான மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்நூல் சுமாராக நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு திருவள்ளுவரின் போதனைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றமை தமிழின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சங்க காலத்தில் தோற்றம்பெற்ற இந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்றவாறு பிரிக்கப்பட்டு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரங்களும் பத்து குறள்களை உள்ளடக்கி 133 அதிகாரங்களில் ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது குறள்களை நூலாசிரியர் உள்ளடக்கியுள்ளார். தமிழ்மரபிற்கு ஏற்றவகையில் கடவுள் வாழ்த்தினை கொண்டு குறள்கள் ஆரம்பமாகின்றன. இசை மற்றும் நடனம் என்பது தமிழர் பண்பாட்டின் முக்கிய அடையாளங்களாகும்.

இவை சங்க காலம் தொட்டு மக்களுடன் பின்னிப்பிணைந்து இருந்தமையினை நூல்கள் வாயிலாகவும் பிற ஆதாரங்கள் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவை அறம் மற்றும் ஒழுக்கத்துடன் இணைந்த கலாச்சார செயல்களாக இருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வில் திருக்குறளில் உள்ள இசை மற்றும் நடனக் குறிப்புக்கள் என்பவற்றை ஒரு பண்பாட்டு இலக்கிய கோணத்தில் ஆராய்வதே இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். இந்நூலில் இசை எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது அதன் பண்புகளாக குறிப்பிடப்பட்ட விடையங்கள், நடனக் குறிப்புக்கள் மற்றும் அவை தொடர்பான சிந்தனைகள் போன்றவற்றை அறிந்து தெளிவுபடுத்தி இன்றைய தமிழர் பண்பாட்டில் அதன் செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற தாக்கங்கள் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்வதும் இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

திருக்குறளின் இசைச் சிறப்புக்கள் வெண்பா வடிவில் குறள்கள் அமையப் பெற்றுள்ளமை

இசைப்பாடல்கள் பொதுவாக வெண்பா யாப்பில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். திருக்குறள் பாடல்களும் இசையமைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் ஈரடி வெண்பாக்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை குறள்வெண்பா என்று கூறுவார். கவிஞர் தஞ்சை இராமதாஸ் என்பவர் திருக்குறள் பாடல்களுக்கு சுரதாளக் குறிப்புக்கள் அமைத்து திருக்குறள் இசையமுதம் என்கின்ற நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இசைப்பாடல்களின் அமைப்பில் திருக்குறள் அமையப்பெற்றது இவ்வாறாக இசை அமைப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்தது. நூலாசிரியர் ப. கண்ணன் அவர்கள் திருக்குறள் இசையமுது என்ற பெயரில் ஒரு நூலினைத் திறம்படத் தயாரித்து வெளியிட்டுள்ளார். இதில் எடுப்பு, தொடுப்பு, படுப்பு, முடிப்பு, சந்தம் என்றவாறு பகுத்து முதல் 33 அதிகாரங்களிலும் உள்ள திருக்குறள்களை பாடல்களாக்கி 33 இசைப் பாடல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். பார்ப்பதற்கு கீர்த்தனை வடிவில் காணப்படும்

இப்பாடல்களுக்கு இராக தாளம் கொடுத்து நூலாசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

திருக்குறள் பாடல்களில் இசைக்கருவிகள் மற்றும் பண்கள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளமை

குறள்களின் இடையே இசைக்கருவிகளின் பயன்பாடுகளை அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாக குழல், யாழ், பறை போன்ற கருவிகளின் பெயர்களை காணமுடிகின்றது. “குழலினிது யாழினிது என்பதம் மழலைச் சொல் கேளாதவர்” (புலியூர்கேசி .2010, ப.19, குறள்66) என்ற குறளில் குழல் மற்றும் யாழின் ஓசை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது போன்று பறை பற்றிய செய்திகள் மூன்று வெவ்வேறு குறள்களில் வருகின்றன. “அனிச்சம்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை” (புலியூர்கேசி .2010, ப.29, குறள்115) என்ற குறள் பறை பற்றி கூறுகின்றது. இவை தவிர பண் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. “பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் கண் என்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்” (புலியூர்கேசி .2010, ப.123, குறள்573) இக்குறளுக்கு பரிமேலழகர் குறிப்பிடும் விளக்கம் யாதெனில் பண்கள் என்றால் பாலை யாழ் முதலாக நூற்றுமூன்று. பாடல் தொழில்கள் என்றால் யாழின் கண் வார்த்தல் முதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்து, பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பு வண்ணம் முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறு, இவற்றோடு இயையாத பண்ணால் பயன் இல்லாவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்து இயையாத வழிப்பண்ணினால் எந்தப் பயனுமில்லை என்பதாக பொருள் கூறுகின்றார்

இசை கற்பவர்களுக்கு கேள்வி ஞானத்தின் அவசியம்

ஒருவர் சிறந்த பாடகராக வருவதற்கு கேள்வி ஞானம் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதனை “கேள்வி” என்ற அதிகாரத்தில் உள்ள மூன்று

குறள்களில் முன்வைத்துள்ளார். “நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயினராதல் அரிது” (புலியூர்கேசி .2010, ப.91, குறள்419) இக்குறளிலே கற்பதை விட அதிகமாகக் கேட்கவேண்டும் என்கிறார். “கேட்பினும் கேளாத் தகையவே..., செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்...” (புலியூர்கேசி. 2010, ப.91, குறள்418) ஆகிய இரு குறள்களும் இசையை உணர்வதன் அவசியம் பற்றி மிக அழகாகக் கூறுகின்றன.

ஸ்வரங்களுக்கும் - பட்டடைக்கும் இடையேயான தொடர்பு

“சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை நேரா நிரந்தவர் நட்பு” (புலியூர்கேசி. 2010, ப.173, குறள்821) இக்குறளில் வந்துள்ள பட்டடை எனப்படுகின்ற சொல்லுக்கு ஸரிகம பதநி ஆகிய ஸ்வரங்களில் ஏதேனும் ஒரு ஸ்வரமும், அதற்கு ஐந்தாவதாக வரும் ஸ்வரமும் கொண்டுள்ள உறவு என்பது பலநூல்களில் பட்டடை எனப்படுகின்ற சொல்லுக்கு நூலாசிரியர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட பொருளாகும். சிலப்பதிகாரம், பஞ்சமரபு, கல்லாடம், ஆநாயநாயனார் புராணம் போன்றவை இவற்றுக்கு சான்றாகும். ஆனால் திருக்குறளுரையாசிரியர்கள் பட்டடை என்ற சொல்லுக்கு பொருள்கொடுக்கும்போது அதனை வெட்டும் கருவி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். டாக்டர் வீரபாண்டியன் தனது திருக்குறள் புதிய விளக்கத்தில் பட்டடைக்கு புதிய விளக்கம் கொடுக்கின்றார். ஒரு பாடல் அடிகளாகப்பிரிக்கப்படுகின்றது. அடிகள் சீர்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. பாட்டுக்கான சுரங்கள் சீருக்குள் உள்ள அசைகளுக்கான எழுத்துக்களில் ஒலிக்கு பொருத்தமாக நிரப்பப்படுகின்றன. அவ்வாறாக சீருக்குள் உள்ள சுரங்களில் ஒரு சுரத்திற்கு அடுத்து பட்டடை உறவிலுள்ள அந்த ஐந்தாவது சுரம் வரக்கூடும். அச்சுரத்தினை அந்தச்சீருக்குள் உரம்பெற எறிய வேண்டும். அப்போது தான் அச்சுரம் சீருக்குள் உரிய இடத்தில் பொருந்தும். மாறாக வெறும் எறிதலுக்கு அச்சுரம்

உள்ளாகுமாயின் அகத்தில் பொருந்தாமல் புறத்தில் பொருந்திய பட்டடையாகும். இதன்போது பண்ணிசை இன்பம் தராது என்கிறார். (வீரபாண்டியன், திருக்குறள்: புதிய விளக்கம். மியூசிக் ரிசர்ச் லைப்ரரி.)

திருக்குறளில் பாரதநாட்டியக் கலைநயம் (ரசக் கோட்பாடு அடிப்படையில்)

திருக்குறள் ஓர் ஒழுக்க நூலாக மட்டுமன்றி, இந்திய மரபுக் கலைகளின் உள்ளார்ந்த அழகியலையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கலைநூலாகவும் விளங்குகிறது. குறிப்பாக காமத்துப்பால் குறள்களில் வெளிப்படும் சிருங்கார ரசம், ஹாஸ்ய ரசம், பாவநிலை, அனுபாவம் போன்ற கூறுகள், பாரதநாட்டியத்தின் அடிப்படை இலக்கணங்களோடு ஆழமாக இணைகின்றன.

சிருங்கார ரசமும் பாரதநாட்டியமும்

பாரத நாட்டியத்தில் முதன்மை ரசமாகக் கருதப்படுவது சிருங்கார ரசம் ஆகும். இது நாயக-நாயகி பாவம், ஊடல், விரகதாபம், கூடல் போன்ற நிலைகளில் வெளிப்படுகிறது.

கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார் நுண்பியர் எம் காதலவர் பதிப்பாசிரியர்

(புலியூர்கேசி .2010, ப.235, குறள் 1126)

என்ற குறளில், தலைவி தனது காதலனை கண்ணுக்குள் பதித்த மனோபாவத்தில் அனுபவிப்பது, பாரதநாட்டியத்தில் வரும் சாஞ்சாரி பாவம் என்னும் நுட்பங்களுடன் ஒத்துப் போகிறது.

நடனத்தில், காதலன் நேரில் இல்லாவிட்டாலும், அவனை மனத்தில் பாவனை செய்து உரையாடுதல் என்பது சிருங்கார ரசத்தின் உச்சநிலையாகக் கருதப்படுகிறது. இதையே வள்ளுவன் மொழிவடிவில் வடித்திருக்கிறார்.

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்; அதற்கின்பம் கூடி மயங்கப் பெறின்

(புலியூர்கேசி .2010, ப.275, குறள்1330)

இந்தக் குறள், பாரதநாட்டியத்தின் அபிநய தர்ப்பணம் கூறும் விப்ரலம்ப சிருங்காரம் (பிரிவுச்

சிருங்காரம்) சம்போக சிருங்காரம் (கூடல் சிருங்காரம்) என்ற இரு நிலைகளையும் தெளிவாக பிரதிபலிக்கிறது. நடனத்தில், ஊடலின் போது முகபாவம், கண் அசைவு, புருவ வளைவு போன்றவை கடுமையாக இருக்கும்; கூடலின் போது அவை மென்மையடைந்து, லாஸ்ய பாவமாக மாறுகின்றன. இதையே வள்ளுவன், குறள் வழியே உணர்ச்சிப் பயணமாகக் காட்டுகிறார்.

இவ்வாறாக, திருவள்ளுவர் மனிதன் வாழ்க்கையில் திருந்தி, பண்புடன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே நவரசங்களுள் பல ரசங்களைத் தமது நூலில் நுண்ணிய முறையில் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவற்றில் முக்கியமான ஒன்றாக கருணா ரசம் விளங்குகிறது. சோகம் என்பதை ஸ்தாயீ பாவமாக கொண்டதே கருணா ரசமாகும். துக்கம், துன்பம், விருப்பமானவர்களின் பிரிவு, செல்வம் அழிதல், வதை, கட்டுப்படுத்தல், நாடுகடத்தப்படுதல், தீ விபத்து, பிற துயர நிகழ்வுகள் போன்ற காரணங்களால் மனித மனத்தில் தோன்றும் அவலம் கருணா ரசத்தின் அடிப்படை ஆகும். இவ்வாறான மனநிலைகள், வாசகனின் உள்ளத்தில் இரக்கம், பரிவு, மனித நேயம் போன்ற உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்றன. கருணா ரசம் அபிநயம் செய்யப்படும் போது, கண்ணீர் சிந்துதல், தன்னையோ பிறரையோ குறை கூறி புலம்புதல், வாய் உலர்தல், உடல் நிறம் மாறுதல், உறுப்புக்கள் தளர்தல், பெருமூச்சு விடுதல், கடந்த துயர நினைவுகளை நினைவு கூறுதல் போன்ற அனுபாவங்கள் வெளிப்பட வேண்டும் என ரசவியல் கூறுகிறது. இத்தகைய அனுபவ நிலைகளே கருணை உணர்வை முழுமையாக வெளிக்கொணருகின்றன. மேலும், தனக்கு விருப்பமானவர்களின் கொலைச் செய்திகள் கேட்டல், துன்பம் செய்யப்படுவதை காணுதல், விருப்பமற்ற நிகழ்வுகளுக்குள் தள்ளப்படுதல் போன்ற பாவங்களாலும் கருணா ரசம் தோன்றுகிறது. இவை மனித மனத்தை நெகிழச் செய்து, பிறர் துயரத்தைத் தன்னுடையதாக உணரும் நிலையை உருவாக்குகின்றன.

திருக்குறளில் கருணா ரசமானது குறிப்பாக 26 வது அதிகாரத்தின் 10வது குறளிலும், 73ம், 77ம் குறள்களிலும் வெளிப்படையாகப் புலப்படுவதைக் காணலாம். இக்குறள்களில் மனித உயிரின் மதிப்பு, துயரத்தின் தாக்கம், இரக்கத்தின் அவசியம் ஆகியவை ஆழமாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

நவரசங்களில் ஒன்றான கருணைச் சுவையின் சிறப்பை நோக்குமிடத்து, இவ்வுலகில் மனிதராகப் பிறந்த அனைவரிடமும் கருணை நிறைந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். கருணை இல்லாத வாழ்க்கை, மனித உறவுகளை வறண்டதாகமாற்றும். மாறாக, கருணைநிறைந்த உள்ளம் மட்டுமே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு, அன்புடன் வாழச் செய்யும். இச்சுவையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தவே திருவள்ளுவர் அன்புடைமை என்ற அதிகாரத்தை முன்வைத்து அமைத்துள்ளார். கருணையும் அன்பும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவை என அவர் கருதுகிறார். இதனாலேயே, உலகில் தோன்றியுள்ள அனைத்து சமயங்களும் கருணையின் மகத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இன்றைய சமூகத்திலும் இதன் பிரதிபலிப்பாக பல கருணை இல்லங்கள் உருவாகி, அநாதைகள், அங்கவீனர்கள், முதியோர், ஆதரவற்ற குழந்தைகள் ஆகியோருக்கு வாழ்வின் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றன. இதனூடாக, திருக்குறளில் கூறப்பட்ட கருணை ரசம் காலந்தோறும் மனித வாழ்க்கையில் நடைமுறைச் சிந்தனையாகத் தொடர்கிறது எனக் கூறலாம்.

முடிவுரை

திருக்குறளில் நேரடியாக இசை, நடனம் என விரிவான கலைவிளக்கங்கள் இடம் பெறாவிட்டாலும், மனித உணர்வுகள், ஒழுக்க நெறிகள், அக-புற வாழ்வியல்ச் சூழல்கள் ஆகியவற்றின் வழியாக இசை மற்றும் நடனக் கலைகளின் பண்பாட்டு அடித்தளங்கள் நுண்ணியமாக வெளிப்படுகின்றன. காதல், கருணை, இன்பம், துன்பம் போன்ற ஒன்பது வகையான ரஸ அனுபவங்களின் சித்தரிப்பு

இசை மற்றும் நடனத்தின் அடிப்படை உணர்வியலோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாக அமைகிறது. இவ்வாறு, திருக்குறள் இசை மற்றும் நடனக் குறிப்புகளை பண்பாட்டு இலக்கிய நோக்கில் அணுகும் போது, தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலை மரபுகளும் வாழ்வியல் தத்துவங்களும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு உயர்ந்த பண்பாட்டு சிந்தனையாக வெளிப்படுவது தெளிவாகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. கண்ணன், பி. (1998). குறள் நெறி இசையமுது திருக்குறளில் அறநெறியின் இசைநயம். சேலம்: தென்றல் நூற்பதிப்புக் கழகம்.
2. பரிமேலழகர். (2004). திருக்குறள் உரையுடன் (தொகுப்பு: இரா. நட்டாரி). சென்னை: சாஹித்ய அக்கடமி.
3. விஜயராமன், பி. (2023). திருக்குறள்: நோக்குகளும் ஆய்வுகளும். புதிய அவையகம், தொகுதி 7.
4. புலியூர்கேசி (பதிப்பாசிரியர்). (1991).

திருக்குறள் : பரிமேலழகர் உரை. சென்னை: பூம்புகார் பதிப்பகம். (ஐந்தாம் பதிப்பு, ஏப்ரல்).

5. புலியூர்கேசி (பதிப்பாசிரியர்). (2010). திருக்குறள் : பரிமேலழகர் உரை. சென்னை: பூம்புகார் பதிப்பகம். (27ம் பதிப்பு).
6. வீரபாண்டியன், திருக்குறள்: புதிய விளக்கம். மியூசிக் ரிசர்ச் லைப்ரரி. <http://musicresearchlibrary.net/omeka/items/show/2512>
7. ஷைலாஹெலின், ஆ. (2019). திருக்குறளில் இசைக்குறிப்புகள். இசைப் புலவர் வலைப் பதிவு. <https://isaipulavar.blogspot.com/2019/03/blog&post60.html>
8. இணையவழி திருக்குறள் மாநாடு. திருக்குறள் குறித்த நேரலை மாநாடு காணொளி. யூடியூப். <https://www.youtube.com/live/MnaELuQuYZU>